

Convenție din 13/07/1979

Publicat în Buletinul Oficial nr. 84 din 17/10/1980

între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Arabe Egipt pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

Guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Arabe Egipt, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice între cele două țări pe baza suveranității naționale și a respectării independenței, a egalității în drepturi, avantajului reciproc și neamestecului în treburile interne, au convenit să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, după cum urmează:

CAPITOLUL 1

Sfera de aplicare a convenției

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se va aplica persoanelor rezidente ale unuia sau ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

- Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit stabilite în contul fiecărui stat contractant sau al subdiviziunilor sale politice ori al subdiviziunilor administrativ-teritoriale sau autorităților locale, indiferent de modul în care sînt percepute.
- Sînt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total ori asupra elementelor de venit, inclusiv impozitele pe cîștigurile provenite din înstrăinarea bunurilor mobile ori imobile și impozitele pe suma totală a retribuțiilor plătite de întreprinderi.
- Impozitele existente cărora li se aplică prevederile convenției sînt următoarele:
 - În cazul Republicii Socialiste România:
 - impozitul pe veniturile obținute de persoanele fizice și juridice;
 - impozitul pe beneficiile societăților mixte constituite cu participarea unor organizații economice române și a unor parteneri străini;
 - impozitul pe venitul realizat din activități agricole, (denumite mai jos impozit român)
 - În cazul Republicii Arabe Egipt:
 - impozitul pe venitul obținut din bunuri imobile (inclusiv impozitul pe teren, impozitul pe clădiri) și impozitul pentru paza (ghaffir tax);
 - impozitul pe valori mobiliare (movable capital);
 - impozitul pe beneficiile comerciale și industriale;
 - impozitul asupra salariilor, indemnizațiilor și pensiilor;
 - impozitul asupra beneficiilor din profesii libere și din alte profesii necomerciale;
 - impozitul general pe venit;
 - impozitul pentru apărare;
 - impozitul pentru securitate națională;
 - impozitul de apărare (jihad tax)
 - impozitele suplimentare stabilite ca procent din impozitele menționate mai sus sau în alt mod (denumite mai jos impozit egiptean).
- Convenția se aplică, de asemenea, oricăror impozite de natură identică sau analoagă pe care fiecare stat contractant le va stabili ulterior în afară de cele existente sau care le vor înlocui.
- La sfîrșitul fiecărui an, autoritățile competente ale statelor contractante își vor comunica reciproc modificările importante care au fost aduse în legislațiile lor de impozite.
- În cazul unor modificări importante în sistemul de impunere al oricărui stat contractant, statele contractante se pot consulta în vederea adaptării prezentei convenții la modificările aduse.

CAPITOLUL 2

Definiții

ARTICOLUL 3

Definiții generale

- În sensul prezentei convenții, dacă contextul nu cere altfel:
 - expresia România înseamnă Republica Socialistă România;
 - expresia Egipt înseamnă Republica Arabă Egipt;
 - expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Egipt, după cum cere contextul;
 - expresia România înseamnă teritoriul Republicii Socialiste România, fundul mării și subsolul ariilor submarine dincolo de marea teritorială, asupra cărora România exercită drepturi suverane, în conformitate cu dreptul internațional și cu propria sa legislație, în vederea explorării și exploatării resurselor naturale ale unor astfel de arii, dar numai în măsura în care persoana,

proprietatea ori activitatea la care prevederile prezentei convenții se aplică sînt legate de acea explorare sau exploatare;

(d) expresia Egipt înseamnă teritoriul Republicii Arabe Egipt și, cînd este folosită în sens geografic, o atare expresie cuprinde, de asemenea, marea teritorială, fundul și subsolul ariilor submarine adiacente coastei, dar dincolo de marea teritorială, asupra căreia Egiptul exercită drepturi suverane în conformitate cu dreptul internațional și cu legislația proprie, în vederea explorării și exploatării resurselor naturale ale unor astfel de arii, dar numai în măsura în care persoana, proprietatea ori activitatea la care prevederile prezentei convenții se aplică sînt legate de o asemenea explorare sau exploatare;

(e) expresia impozit înseamnă impozit român sau impozit egiptean, după cum cere contextul;

(f) expresia persoană cuprinde persoane fizice, societăți și toate celelalte entități care sînt tratate ca unități impozabile conform legilor în vigoare în fiecare stat contractant;

(g) expresia societate (company) indică orice persoană juridică, inclusiv o societate mixtă constituită conform prevederilor legale din România sau din Egipt sau orice entitate care este tratată ca persoană juridică în vederea impunerii;

(h) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant indică, după caz, o întreprindere exploatăată de un rezident al unui stat contractant sau o întreprindere exploatăată de un rezident al celuilalt stat contractant;

(i) expresia autorității competente indică în cazul României ministrul finanțelor sau reprezentantul sau autorizat și în cazul Egiptului ministrul finanțelor sau reprezentantul sau autorizat;

(j) expresia subdiviziune politică înseamnă o subdiviziune politică în Egipt;

(k) expresia subdiviziune administrativ-teritorială înseamnă o subdiviziune administrativ-teritorială în România;

(l) expresia trafic internațional înseamnă orice transport naval sau aerian efectuat de către o întreprindere care are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului cînd un asemenea transport are loc numai între două locuri din celălalt stat contractant.

2. În aplicarea prevederilor prezentei convenții de către unul din statele contractante, orice termen care nu este altfel definit va avea, dacă contextul nu cere altfel, înțelesul pe care îl are în conformitate cu legea în vigoare în acel stat cu privire la impozitele care constituie obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 4

Domiciliu fiscal

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant indică orice persoană care, conform prevederilor legale ale aceluia stat, este supusă impozitării în acel stat, datorită domiciliului sau rezidenței sale, locului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură similară.

2. Cînd, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci acest caz se va rezolva în conformitate cu următoarele reguli:

a) Ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care relațiile sale personale și economice sînt cele mai strînse (centrul intereselor vitale).

b) Dacă statul contractant în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat ori dacă nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul din statele contractante, va fi considerată rezidentă a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit.

c) Dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul din ele, va fi considerată rezidentă a statului contractant a cărui cetățenie o are.

d) Dacă această persoană este un național al ambelor state contractante sau nu este național al nici unuia din ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Cînd, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decît o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci va fi considerată rezidentă a statului contractant în care este situat locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. Pentru aplicarea prezentei convenții, termenul sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri în care întreprinderea exercită în total sau în parte activitatea sa.

2. Termenul sediu permanent cuprinde, în mod deosebit:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) birou;

d) o fabrică;

e) un atelier;

f) o mină, o carieră, un cîmp petrolifer sau un alt loc de extracție a resurselor naturale;

g) o fermă, o plantație și un antrepozit;

h) un șantier de construcții sau montaj a cărui durată este mai mare de 6 luni;

i) o expoziție permanentă cu vînzare.

3. Nu se consideră sediu permanent dacă:

a) folosirea de instalații se face în scopul exclusiv al depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținînd întreprinderii;

b) produsele sau mărfurile aparținînd întreprinderii sînt păstrate în scopul exclusiv al depozitării, expunerii sau livrării;

c) produsele sau mărfurile aparținînd întreprinderii sînt păstrate exclusiv în scopul de a fi prelucrate de o altă întreprindere;

d) un loc fix de afaceri este menținut în scopul exclusiv al cumpărării de produse sau de mărfuri ori pentru culegerea de informații pentru întreprindere;

e) un loc fix de afaceri este menținut numai în scopul de a face reclamă, de a furniza informații, pentru cercetări științifice sau activități similare cu caracter pregătitor sau auxiliar pentru întreprindere;

f) produsele sau mărfurile aparținând unei întreprinderi sînt expuse ocazional sau temporar în cadrul unui tîrg sau al unei expoziții și se vînd după închiderea menționatului tîrg sau expoziții.

4. O persoană activînd într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celuilalt stat contractant - alta decît un reprezentant cu statut independent căruia i se aplică paragraful 5 - va fi considerată că sediu permanent în primul stat menționat, dacă o asemenea persoană are și exercită în mod obișnuit în acel stat împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul cînd activitatea sa este limitată la cumpărarea de produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. O întreprindere a unui stat contractant să nu fie considerată că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai pentru că își exercită activitatea în acel celălalt stat contractant printr-un intermediar (broker), comisionar, general sau orice alt reprezentant cu statut independent, în măsura în care astfel de persoane lucrează în cadrul activității lor obișnuite.

6. Faptul că o societate rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate rezidentă în celălalt stat contractant sau își exercită activitatea în acel celălalt stat (fie printr-un sediu permanent ori în alt mod) nu este prin el însuși suficient de a face din oricare din societăți un sediu permanent al celeilalte.

CAPITOLUL 3

Impunerea veniturilor

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile din proprietăți imobiliare sînt impozabile numai în statul contractant în care sînt situate atari proprietăți.

2. Expresia proprietate imobiliară se definește în conformitate cu legea statului contractant în care proprietatea în cauză este situată. Expresia cuprinde, în orice caz, accesoriile la proprietatea imobiliară, septelul și echipamentul folosit în agricultura și industria forestieră, drepturile la care se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea terenurilor, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plăți variabile sau fixe pentru exploatarea sau dreptul de a exploata depozite de minerale, surse și alte resurse naturale. Vapoarele și avioanele nu vor fi considerate ca proprietate imobiliară.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica venitului obținut din folosirea directă, închirierea sau folosirea sub orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, venitului din proprietatea imobiliară a unei întreprinderi și veniturilor din proprietate imobiliară folosită pentru exercitarea unei profesii libere.

ARTICOLUL 7

Beneficiile întreprinderilor

1. Beneficiile unei întreprinderi a unui stat contractant sînt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul cînd întreprinderea exercită activitatea în celălalt stat contractant prin intermediul unui sediu permanent aflat în acel stat.

Dacă întreprinderea exercită activitate în celălalt stat contractant în condițiile menționate, beneficiile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din beneficii care sînt atribuibile aceluia sediu permanent.

2. Cînd o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat în acel stat, în acest caz, în fiecare stat contractant se vor distribui aceluia sediu permanent beneficiile pe care le-ar realiza dacă ar fi o întreprindere distinctă și independentă care exercită activități identice sau analoage în condiții identice ori analoage și tratînd cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea beneficiului unui sediu permanent se vor acorda ca deduceri cheltuielile care au fost făcute pentru țelurile urmărite de sediul permanent, inclusiv cheltuielile de conducere, precum și cheltuielile generale de administrație făcute ca atare, indiferent dacă au fost efectuate în statul în care este situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește să se determine beneficiile de atribuit unui sediu permanent pe baza unei repartizări a beneficiilor totale ale întreprinderii către diversele părți componente ale acesteia, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acel stat contractant să determine beneficiile impozabile în conformitate cu asemenea metoda de repartizare în măsura în care este uzuală; cu toate acestea metoda de repartizare adoptată trebuie să fie în orice caz, ca rezultat, în concordanță cu principiile cuprinse în prezentul articol.

5. Nici un beneficiu nu se va atribui unui sediu permanent pe considerentul simplei cumpărări de produse sau de mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, beneficiile de atribuit unui sediu permanent vor fi determinate prin aceeași metodă în fiecare an, în afară de cazul cînd există motive suficiente și valabile pentru a se proceda contrar.

7. Cînd beneficiile cuprind și elemente de venit care sînt reglementate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Întreprinderi de transport aerian și naval

1. Beneficiile provenite din exploatarea navelor și aeronavelor în trafic internațional sînt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica de asemenea cu privire la participările la pool-uri de orice natură ale întreprinderilor române sau egiptene, la o afacere în comun sau la o agenție internațională de transporturi navale sau aeriene.

3. Cînd beneficiile la care se referă acest articol sînt obținute de către o societate rezidentă a unui stat contractant, dividendele plătite de acea societate unor persoane care nu sînt rezidente în celălalt stat contractant vor fi scutite de impozite în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Atunci cînd:

(a) o întreprindere a unui stat contractant participa direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau cînd

(b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și unei întreprinderi a celui alt stat contractant și, cînd, în ambele cazuri, între cele două întreprinderi se stabilesc sau se impun condiții în relațiile lor comerciale sau financiare care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice beneficiu care, dacă nu ar fi fost acele condiții, ar fi revenit uneia dintre întreprinderi, însă datorită acelor condiții nu i-au revenit ca atare, pot fi incluse în beneficiile acelei întreprinderi și impuse în mod corespunzător.

2. Dacă informațiile la dispoziția autorității fiscale interesate sînt insuficiente pentru a determina, conform prevederilor paragrafului 1 al acestui articol, beneficiile care ar fi trebuit să revină unei întreprinderi, nici o prevedere din acest paragraf nu va afecta aplicarea legii fiecărui stat contractant în legătură cu obligația acelei întreprinderi de a plăti impozitul asupra unei sume determinată prin apreciere sau evaluare de către autoritatea de impunere a celui stat, cu condiția ca o asemenea determinare să fie făcută în măsura în care informațiile la dispoziția autorității fiscale permit aceasta în conformitate cu principiul stabilit în prezentul paragraf.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica întreprinderilor de stat în cazul României și întreprinderilor publice în cazul Egiptului.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de un rezident al unuia din statele contractante unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în ambele state contractante conform legislației lor interne.

2. Cu toate acestea, dacă dividendele distribuite din beneficiile aceluiași an impozabil nu sînt scăzute din beneficiul impozabil al societății, cota de impozit nu va putea depăși 10% din suma brută a dividendelor.

3. Dividendele plătite de o societate rezidentă a unui stat contractant a cărei activitate are loc numai sau în principal în celălalt stat contractant vor fi supuse în fiecare stat contractant legislației sale interne.

4. Dividendele, considerate ca fiind plătite din beneficiul anual al unui sediu permanent menținut într-un stat contractant de către o societate a celui alt stat contractant a carei activitate se extinde în alte țări decît statele contractante, vor fi supuse în fiecare stat contractant legislației sale interne.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu au aplicare dacă primitorul dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, are, în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, un sediu permanent de care este legată în mod efectiv participarea generatoare de dividende. În asemenea caz se aplică prevederile art. 7.

6. Cînd o societate rezidentă a unui stat contractant obține beneficii sau venit din celălalt stat contractant, acest celălalt stat contractant nu va supune nici unui impozit dividendele plătite de societate persoanelor care nu sînt rezidente ale celui celălalt stat. De asemenea, nu va supune nici beneficiile nedistribuite ale societății unui impozit pe beneficii nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau beneficiile nedistribuite reprezintă în total sau în parte beneficii sau venituri provenind din acest celălalt stat.

7. Termenul dividende, în sensul prezentului articol, înseamnă venituri din acțiuni sau titluri de folosință, acțiuni miniere, părți de fondator sau alte drepturi similare care nu sînt titluri de creanță, participări la beneficii, precum și venituri din alte drepturi sociale asimilate veniturilor din acțiuni de legislația de impozite a statului în care societatea distribuitoare este rezidentă.

ARTICOLUL 11

Dobînzii

1. Dobînzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Cu toate acestea, dobînda poate fi de asemenea impusă în statul contractant din care provine potrivit legilor celui stat; dacă persoana care încasează dobînda este beneficiarul efectiv al dobînzii, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 15% din suma brută a dobînzii.

Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modalitatea de aplicare a acestei limitări.

3. Contrar prevederilor paragrafului 2, dobînda provenită dintr-un stat contractant și plătită:

- celui alt stat contractant sau unei instituții a acestui celălalt stat, care nu este supusă impozitului pe venit în celălalt stat, sau
- unui rezident al celui alt stat contractant în legătură cu împrumuturi făcute, garantate sau asigurate de acest celălalt stat ori o autoritate a acestuia, se va scuti de impozit în primul stat menționat. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord instituțiile cărora li se vor aplica prevederile acestui paragraf.

Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord orice altă instituție guvernamentală căreia i se vor aplica prevederile prezentului paragraf.

4. Termenul dobîndă, așa cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venit din creanțe de orice fel, indiferent că sînt însoțite sau nu de o clauză de participare la beneficiile debitorului cu excepția veniturilor din creanțe garantate prin ipotecă pe bunuri imobile, cărora li se aplica prevederile art. 6) și în special veniturile din efecte publice și veniturile din titluri ori obligații de împrumut, inclusiv primele și premiile aferente acestor efecte publice, titluri sau obligații de împrumut.

Penalizările datorate pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate ca dobînzii în sensul prevederilor prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dobînzii, fiind rezident al unui stat contractant, exercită activitatea comercială în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat în acel celălalt stat contractant din care provin dobînzile sau exercită în acel celălalt stat o profesie liberă prin intermediul unei baze fixe situată în acel celălalt stat, iar creanța în legătură cu care sînt plătite dobînzile este legată efectiv de un asemenea sediu permanent sau baza fixă. În asemenea situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

6. Dobînda se consideră ca provenind dintr-un stat contractant cînd plătitorul este acel stat însuși, o subdiviziune politică sau administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al celui stat. Cînd, cu toate acestea, persoana plătitoare de dobînzii, fie că este sau nu un rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a luat naștere creanța generatoare a dobînzii plătite, iar asemenea dobînda este suportată de un astfel de sediu permanent

sau bază fixă, atunci această dobândă se consideră că provine din statul în care sediul permanent sau baza fixă sînt situate.

7. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau dintre ambii și oricare altă persoană, suma dobînzilor plătite, avînd în vedere creanțele pentru care sînt plătite, excede suma asupra căreia ar fi convenit plătitorul și beneficiarul efectiv în lipsa unor atari relații, prevederile acestui articol se vor aplica numai la aceasta din urmă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămîne imposabilă în conformitate cu legile fiecărui stat contractant, ținîndu-se seama și de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sînt impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe pot fi impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, însă impozitul astfel stabilit nu poate depăși 15 la sută din suma redevențelor.

3. Termenul redevențe, în sensul prezentului articol, înseamnă remunerațiile de orice natură permise pentru folosirea sau concesionarea dreptului de folosire a oricărui drept de autor cu privire la o opera literară, artistică sau științifică, inclusiv drepturile de autor privind filmele de cinematograf sau filmele ori benzile magnetice folosite pentru radiodifuziune ori televiziune, orice brevet sau alte asemenea drepturi de proprietate ori de aceeași natură, desen ori model, plan, formulă sau procedeu secret sau pentru folosirea sau concesionarea dreptului de a folosi un utilaj industrial, comercial sau științific sau pentru transmiterea de informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial ori științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplica dacă primitorul redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provin redevențele un sediu permanent de care sînt legate efectiv bunurile sau drepturile generatoare de redevențe.

În asemenea caz se aplică prevederile art. 7.

5. Redevențele sînt considerate că provin dintr-un stat contractant cînd debitorul este acel stat, o subdiviziune politică sau administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acelu stat. Cînd, cu toate acestea, persoana plătitoare a redevențelor, indiferent că este sau nu un rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant un sediu permanent de care dreptul sau bunul generator de redevențe este legat în mod efectiv, iar asemenea redevențe sînt suportate de către acest sediu permanent, atunci redevențele sînt considerate că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Dacă, datorită unor relații speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o terță persoană, suma redevențelor plătite, ținînd seama de prestația pentru care sînt plătite (folosirea, concesionarea dreptului de a folosi sau informația), excede suma asupra căreia ar fi convenit debitorul și creditorul în absența unor astfel de relații, prevederile acestui articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne imposabilă în conformitate cu legislația fiecărui stat contractant, ținînd seama și de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

7. Prevederile acestui articol nu se aplică cînd sînt emise acțiuni de fondator în Egipt ca plată pentru drepturile menționate la paragraful 3 al acestui articol și impuse ca venit din capital mobilier în conformitate cu prevederile art. 1 al Legii nr. 14 din 1939. Într-o astfel de situație sînt aplicabile prevederile art. 10 din prezenta convenție.

ARTICOLUL 13

Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant se impun în acel celălalt stat.

2. Totuși, aceste comisioane pot fi impuse de asemenea în statul contractant din care provin potrivit legislației acelu stat.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplica dacă primitorul comisiunelor, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat din care provin comisioanele un sediu permanent de a cărui activitate este legată efectiv activitatea producătoare de comisioane. În asemenea caz se aplică prevederile art. 7.

4. Comisioanele sînt considerate ca provenind dintr-un stat contractant, cînd plătitorul este acel stat însuși, o subdiviziune politică, o subdiviziune administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acelu stat. Totuși, dacă persoana plătitoare a comisiunului, fie că este sau nu un rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent în legătură cu activitatea căruia s-a făcut plata și comisiunul este suportat de sediul permanent respectiv, atunci comisioanele se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

5. Impozitul pe venit de 15 la sută reținut la sursă în România la comisioanele plătite unui rezident al Egiptului va fi acordat drept credit deductibil din impozitul pe venit stabilit în Egipt.

ARTICOLUL 14

Cîștiguri din capital

1. Cîștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor imobile, astfel cum sînt definite la paragraful 2 al art. 6, pot fi impuse în statul contractant în care sînt situate bunurile.

2. Cîștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile făcînd parte din bunurile întreprinderii folosite în cadrul unui sediu permanent pe care întreprinderea unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau bunurile mobile aparținînd unei baze fixe folosită de un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant, în scopul de a presta servicii cu caracter profesional, inclusiv cîștigurile provenite din înstrăinarea unui atare sediu permanent (singur sau împreună cu întreaga întreprindere) sau a unei asemenea baze fixe, pot fi impuse în celălalt stat. Cu toate acestea, cîștigurile provenite din înstrăinarea bunurilor mobile de natură celor menționate la paragraful 1 al art. 8 se impun numai în statul contractant în care bunurile mobile respective sînt impozabile în conformitate cu prevederile articolului menționat.

3. Cîștigurile din înstrăinarea oricăror bunuri sau active, altele decît cele menționate la paragrafele 1 și 2, se impun numai în statul din care provin veniturile.

ARTICOLUL 15

Profesiuni independente

1. Veniturile obținute de către un rezident al unui stat contractant din prestarea unor servicii profesionale sau din alte activități independente cu caracter analog sînt impozabile numai în acest stat, dacă rezidentul nu are o bază fixă la dispoziția sa în mod regulat în celălalt stat contractant, în scopul desfășurării activității sale sau este prezent în acel stat pentru o perioadă sau perioade care însumate depășesc 183 zile în anul fiscal vizat. Dacă are o astfel de bază fixă sau rămîne în acel stat o perioadă de timp așa cum s-a menționat anterior, venitul poate fi impus în acel celălalt stat dar numai acea parte din el care este atribuibilă acelei baze fixe sau perioadei menționate.

2. Expresia servicii profesionale cuprinde în special activități independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și activitățile pe cont propriu ale medicilor, avocaților, inginerilor, arhitecților, dentiștilor și contabililor.

ARTICOLUL 16

Activități dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19 și 20, retribuțiile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant în legătura cu munca prestată ca angajat sînt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul cînd munca este prestată în celălalt stat contractant. Dacă munca este astfel prestată, asemenea remunerații obținute ca atare din celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Contrar prevederilor paragrafului 1, remunerațiile primite de un rezident al unui stat contractant pentru munca prestată ca angajat în celălalt stat contractant sînt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) primatorul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în anul fiscal respectiv, iar

b) remunerația este plătită de sau în numele celui pentru care se prestează munca ca angajat și care nu este rezident al celui alt stat contractant, și

c) remunerația nu este suportată de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel pentru care se prestează munca ca angajat o are în celălalt stat.

3. Contrar prevederilor precedente ale prezentului articol, remunerațiile în legătură cu munca prestată ca angajat, desfășurată la bordul unei nave sau aeronave în trafic internațional, sînt impozabile în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Remunerațiile membrilor consiliilor de administrație sau de conducere

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte remunerații similare primite de către un rezident al unui stat contractant în calitate de membru al consiliului de administrație al unei societăți rezidentă în celălalt stat contractant vor fi impuse numai în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Contrar prevederilor art. 14 și 15, veniturile obținute de profesioniștii de spectacole publice, cum sînt artiștii de teatru, de cinema, de radio sau televiziune și interpreții muzicali, precum și de sportivi din activitatea lor personală desfășurată în această calitate, pot fi impuse de statul contractant în care aceste activități sînt exercitate.

2. Veniturile obținute din astfel de activități exercitate în cadrul acordurilor culturale încheiate între cele două state contractante vor fi scutite de impozite în statul contractant în care se exercită aceste activități.

ARTICOLUL 19

Pensii, altele decît cele de stat

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 1 al art. 20, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea desfășurată ca om al muncii se vor impune numai în acel stat.

2. Renta viageră plătită unei persoane fizice rezidentă a unui stat contractant va fi impusă numai în acel stat contractant.

3. Termenul rentă înseamnă o sumă determinată plătită, la scadențe stabilite, în timpul vieții sau în cursul unei perioade de timp specificată sau care poate fi determinată, cu obligația de a face plățile în schimbul unei compensări depline și corespunzătoare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. Remunerațiile, inclusiv pensiile, plătite de sau din fonduri create de un stat contractant, o subdiviziune politică, o subdiviziune administrativ-teritorială sau autoritate locală din acel stat oricărei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat, subdiviziunii sau autorității locale în îndeplinirea unor funcții de natură publică, se impun numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 se aplica în mod corespunzător (mutatis mutandis) remunerațiilor și pensiilor plătite de organizațiile de poștă, cale ferată, telefoane, telegraf, radio, televiziune și de către banca centrală a fiecărui stat contractant.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se vor aplica remunerațiilor sau pensiilor pentru servicii prestate în legătura cu orice activitate industrială sau comercială, altele decît cele menționate la paragraful 2, exercitate de orice entitate legală menționată la paragraful 1 al acestui articol.

ARTICOLUL 21

Studenti

Un rezident al unui stat contractant care este prezent în mod temporar în celălalt stat contractant numai:

- a) ca student la o universitate, colegiu sau scoala în cel de-al doilea stat contractant,
- b) ca practicant în domeniul comercial ori tehnic, sau
- c) ca beneficiar al unei burse, indemnizații sau recompense, acordată cu scopul principal de a studia sau de a face cercetări, de către o organizație religioasă, de caritate, științifică sau de învățământ nu va fi impus în celălalt stat contractant pentru remiterile din străinătate în scopul întreținerii sale, pregătirii sau instruirii sale sau ca bursă acordată pentru studii. Aceleași prevederi se vor aplica oricărei sume reprezentând remunerații pentru servicii prestate în celălalt stat, cu condiția ca asemenea servicii să fie în legătură cu studiile sau instruirea sa ori îi sînt necesare în scopul întreținerii.

ARTICOLUL 22

Profesori și cercetători

Un rezident al unui stat contractant care, la invitația unei universități, facultăți sau a altui institut de învățământ superior sau de cercetări științifice din celălalt stat contractant, vizitează acel celălalt stat contractant numai în scopul de a preda sau de a face cercetări științifice la o astfel de instituție pentru o perioadă care să nu depășească 2 ani, nu va fi impus în acel celălalt stat pentru remunerațiile sale permise pentru atare predare sau cercetare.

ARTICOLUL 23

Venituri care nu au fost menționate în mod expres

Veniturile unui rezident al unui stat contractant, care nu au fost menționate în mod expres în articolele anterioare ale convenției, sînt impozabile în statul din care provine venitul.

CAPITOLUL 4

Metoda pentru înlăturarea dublei impuneri

ARTICOLUL 24

Metoda scutirii și a creditului

1. Cînd o persoană fiind rezidentă a unui stat contractant obține venit din celălalt stat contractant și acel venit, potrivit prevederilor prezentei convenții, poate fi impus în acel celălalt stat contractant, primul stat menționat, sub rezerva prevederilor paragrafului 2, scutește acest venit de impozitare, dar poate ca, la calcularea impozitului pe venitul rămas acelei persoane, să aplice cota de impozit care ar fi fost aplicabilă dacă venitul respectiv nu ar fi fost scutit.

2. Cînd o persoană rezidentă a unui stat contractant obține venit din celălalt stat contractant, iar acel venit, în conformitate cu prevederile art. 10, 11, 12, 14 și 16, poate fi impus în celălalt stat contractant, primul stat menționat va deduce din impozitul pe venit al acelei persoane o sumă egală cu impozitul plătit în acel celălalt stat. Deducerea nu va putea totuși excede acea parte a impozitului, așa cum a fost calculată înainte ca deducerea să fi fost acordată și care este corespunzătoare venitului obținut din acel celălalt stat.

3. Se va considera că o societate română a plătit impozitul egiptean care ar fi trebuit să fie plătit de această societate dacă n-ar fi fost acordată scutirea prevăzută de art. 16 al Legii nr. 43 din 1974, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 32 din 1977, iar acest impozit va fi dedus din impozitul datorat în România.

CAPITOLUL 5

Prevederi speciale

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare ori altă obligație în legătură cu aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decît impunerea sau obligația în legătură cu aceasta la care sînt sau pot fi supuși naționali celui stat contractant aflați în aceeași situație.

2. Expresia naționali înseamnă:

- a) toate persoanele fizice care au cetățenia unui stat contractant;
- b) toate persoanele juridice, societățile de persoane și asociațiile care dobîndesc statutul lor juridic ca atare din legislația în vigoare într-un stat contractant.

3. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat contractant decît impunerea întreprinderilor acestui celălalt stat contractant desfășurînd aceleași activități.

Această prevedere nu trebuie interpretată ca obligînd un stat contractant să acorde rezidenților celui stat contractant exonerările cu caracter personal, înlesnirile și reducerile de impozite în funcție de statutul civil sau de sarcinile familiale pe care le acordă rezidenților proprii.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este în totalitate sau în parte deținut sau controlat, direct sau indirect, de către unu sau mai mulți rezidenți ai celui stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat la nici o impozitare sau obligație în legătură cu impunerea, care să fie diferită sau mai împovărătoare decît impunerea și obligațiile în legătură cu aceasta la care sînt sau pot fi supuse întreprinderile de același fel ale primului stat menționat.

5. Prevederile acestui articol nu trebuie interpretate ca afectînd aplicarea în Egipt a prevederilor art. 11 paragrafele 1 și 2 și art. 11 bis ale Legii nr. 14 din 1939 și scutirile acordate în Egipt prin art. 5 și 6 ale Legii nr. 14 din 1939.

6. În sensul acestui articol, expresia impunere înseamnă impozite de orice fel sau denumire.

ARTICOLUL 26

Procedură amiabilă

1. Cînd un rezident al unui stat contractant apreciază că măsurile luate de un stat contractant sau de ambele state contractante îi atrag sau îi vor atrage o impozitare care nu este conforma cu prezenta convenție, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute în legislația națională a acelor state, să supună cazul autorității competente a statului contractant al cărui rezident este.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este conformă cu prevederile convenției.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii care rezultă în legătură cu interpretarea sau aplicarea convenției. De asemenea, ele se pot consulta pentru eliminarea dublei impuneri la cazurile care nu au fost prevăzute în convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica în mod direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri în sensul prevederilor paragrafelor precedente. Cînd, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare ca fiind recomandabil un schimb oral de vederi, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii compusă din reprezentanții autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea prevederilor prezentei convenții și celor ale legilor interne din statele contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impunerea pe care o prevăd este în conformitate cu prezenta convenție. Orice informație astfel schimbată va fi ținută secret și nu va putea fi comunicată decît persoanelor sau autorităților însărcinate cu stabilirea impunerilor, inclusiv stabilirea pe cale judecătorească, sau cu încasarea impozitelor vizate în prezenta convenție.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu vor putea fi interpretate în nici un caz ca impunînd unuia din statele contractante obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare legislației proprii sau practicii administrative a unuia sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute în baza prevederilor legislației proprii sau a practicii administrative obișnuite a unuia sau a celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații prin care s-ar divulga orice secret comercial, industrial sau profesional ori un procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice (ordre public).

ARTICOLUL 28

Privilegi diplomatice și consulare

1. Prevederile prezentei convenții nu aduc nici o atingere privilegiilor fiscale de care beneficiază funcționarii diplomatici sau consulari, precum și birourile de reprezentanță deschise de un stat pe teritoriul celuilalt stat contractant, privilegiile care au fost acordate fie în baza normelor generale ale dreptului internațional, fie în virtutea unor convenții la care cele două state contractante sînt parte.

2. Prevederile convenției nu se vor aplică organizațiilor internaționale, organelor sau funcționarilor acestora sau persoanelor care sînt membre ale misiunilor diplomatice sau consulare ale unui stat terț, dacă sînt prezente pe teritoriul unui stat contractant, cu privire la impozitele pe venit.

CAPITOLUL 6

Prevederi finale

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării și schimbul instrumentelor de ratificare se va face la Cairo, cît mai curînd posibil.

2. Prezenta convenție va intra în vigoare în termen de 30 de zile după schimbul instrumentelor de ratificare și se va aplica pentru prima dată:

- a) cu privire la impozitele care se rețin la sursa la sumele plătite, după data intrării în vigoare;
- b) cu privire la celelalte impozite, anilor impozabili care încep la sau după 1 ianuarie al anului următor celui în care intră în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămîne în vigoare pînă la denunțarea ei de către un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța convenția, pînă la 30 iunie al fiecărui an calendaristic, începînd cu al cincilea an următor aceluia în care a intrat în vigoare convenția, transmițînd nota de denunțare pe cale diplomatică.

În asemenea situație, convenția va înceta să fie în vigoare:

- a) cu privire la impozitele reținute la sursa la sumele plătite, după 31 decembrie al anului în care s-a transmis nota de denunțare;
- b) cu privire la alte impozite, anilor impozabili începînd la sau după 1 ianuarie al anului următor anului în care s-a transmis nota de

denunțare.

Drept care, subsemnații, împuterniciți în buna și cuvenita formă de către guvernele lor, au semnat prezenta convenție și au pus sigiliile lor.

Făcută la București la 13 iulie 1979, în dublu exemplar, în limbile română, arabă și engleză, cele trei texte avînd aceeași valabilitate, cu excepția cazului cînd sînt dubii, în care situație textul în limba engleză va prevala.

Pentru guvernul
Republicii Socialiste România,
Virgil Trofin

Pentru guvernul
Republicii Arabe Egipt,
dr. Hamed Abdel Latef El Sayeh